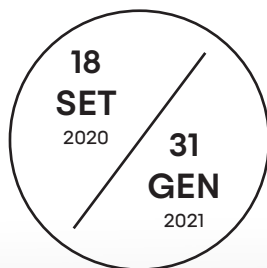

Disseny valencià

2009-2019

Productes per a un
món global

IVAMALCOI

Disseny valencià (2009-2019)

Productes per a un món global

SOFT 8, carret de la compra dissenyat per l'oficina de disseny de ROLSER.

El disseny ocupa hui un lloc en la cultura que antany va estar reservat només per a l'art: educar la sensibilitat del públic. En aquest sentit, la importància del disseny no radica només en el valor econòmic que promou, ni en el testimoni que ofereix de les condicions de producció i circulació, sinó que la importància que té consisteix, sobretot, en la funció d'encarnar valor, valor cultural, en ser el territori en el qual la dinàmica plural i canviant de la

sensibilitat de l'època es manifesta. Vist així, el disseny és cultura al mateix temps que serveix a l'educació estètica del públic.

Pensar la societat contemporània és, també, pensar el lloc que l'objecte produït industrialment ocupa com a suport de significació individual i col·lectiva. Els objectes ens representen, són els portadors de les nostres significacions, dels nostres valors. Ens fem representar pels objectes quasi fins al punt de poder arribar a confondre'ns amb aquests, a amagar-nos-en darrere. És a dir, els objectes no sols compleixen funcions d'ús, sinó que així mateix compleixen funcions de signe, són el mitjà a través del qual diem als altres qui som i amb el qual ens dotem d'una identitat pròpia. Aquesta transformació en els objectes d'ús ha fet del disseny un element fonamental de l'antropologia cultural de les societats contemporànies.

Però, a més, el disseny ocupa una posició molt particular en el món contemporani, perquè se situa en la intersecció entre el gaudi, el consum i la producció. Efectivament, dissenyar significa proposar solucions desitjables, factibles i rendibles. Aquest lloc d'intersecció d'allò afectiu, econòmic i pràctic és la marca del disseny de producte.

L'exposició proposa un recorregut pel disseny de producte valencià, des de 2009 fins ara, que mostre la complexitat i el gran valor creatiu que té en un món que s'ha tornat definitivament global tant per a les petites i mitjanes empreses com per als dissenyadors: et situes on et situes la teua acció es dirigeix a un món que és global.

En aquest sentit, l'exposició no vol ser només un mostrari del que s'ha fet, sinó que, més enllà de la seua sort comercial, cosa que

BOB, conjunt d'elements de neteja dissenyat per Inma Bermúdez per a SP.BERNER.

ens interessava a l'hora de seleccionar les peces, és el valor que hi aporten, el testimoniatge que donen d'aquesta complexitat d'un món global que ha col·locat els objectes en el centre de la seua dinàmica social i individual.

Finalment, el repte que ens hem proposat en definir el material exposat i la manera de presentar-lo és el de canviar la mirada amb la qual contemplem els objectes quotidians per a captar la bellesa que atresoren. El valor d'un objecte no es pot confondre amb el seu preu, ben al contrari, apreciar un objecte és captar el que ens aporta i el lloc que ocupa per a cada un. D'alguna manera, podem dir que tot objecte es presenta hui com una promesa de satisfacció al mateix temps que proposa un vincle, i l'ús que fem d'aquesta promesa i d'aquest vincle determinarà la nostra estima més enllà del seu preu.

L'exposició s'organitza al voltant de 6 eixos que s'entrecreuen i succeeixen durant el recorregut.

1. ELS OBJECTES D'ALLÒ QUE ÉS PARTICULAR I ALLÒ QUE ÉS PRIVAT (la casa / l'hàbitat)

Entrar en una casa és travessar una frontera a través de la qual ens endinsem en allò que és particular. La casa es compon d'espais que modulen allò que és particular, privat i íntim. Estan els espais en els quals ens mostrem tal com volem ser vistos, els espais en els quals rebem els familiars i amics, els propparents; però també estan els espais reservats a nosaltres, als nostres, els espais on cada un guarda les seues coses, els espais que acumulen mons en els quals se superposen capes de restes i esquinçalls de vida viscuda, de vida passada i de vida present. I estan els espais en els quals la privacitat impera perquè el cos i la higiene en són el centre.

Així, l'hàbitat es construeix pels seus usos: els espais per a estar junts o per a estar fora, per a cuinar o per a menjar, per a jugar o per a dormir, per a estar sol o per a arreglar-se... són espais poblats d'objectes xicotets i grans, humils i arrogants, funcionals i ornamentals, amagats o visibles. Són els objectes els que determinen els usos dels espais: una aixeta, un ambientador de WC, un llum de suspensió o una trona de bebé, un sofà o una figura de porcellana. Tan sols cal canviar els objectes perquè aquest espai canvie d'ús, tan sols cal posar una taula perquè al seu voltant s'organitze una vida, tan sols cal posar una superfície perquè alguna cosa s'hi recolze.

En l'hàbitat els objectes són l'attrezzo per a una vida, serveixen a la construcció de l'*escenografia* en la qual la nostra vida transcorre.

Els objectes de l'hàbitat són ací, esperant a ser usats, i aquesta funció d'"estar ací esperant a realitzar-se en el seu ús", aquesta pura presència, organitza tant la nostra existència com el seu ús. Així, el llum apagat és pura presència, com la vaixella que espera a l'armari o l'ambientador que, discret, espera el temps per fer la funció que té, i mentre esperen són ací, creant l'ambient en el qual la nostra vida transcorre.

Els objectes de l'hàbitat cal observar-los tant en la pura presència que tenen com en l'ús efectiu que els donem. És ací, en el lloc que ocupen i en l'ús que els donem, on es juga de veres el sentit i la funció que desenvolupen.

Presentem una selecció d'objectes que recorren els diversos territoris de l'hàbitat, organitzats en dos espais:

A l'exterior de l'edifici hem situat els objectes del territori *out*, els que ens permeten *estar fora* amb aquest estil que porta el segell del paisatge i el clima, de la conversa i l'assossec.

A la sala hi ha els objectes del territori *in*, els objectes que conformen l'*interior*, el territori d'allò particular i privat.

2. ELS OBJECTES PER A L'ESPERA, L'ATENCIÓ O EL TREBALL (l'oficina / l'escola / el restaurant / l'hospital / l'hotel)

Hi ha una part de l'espai públic que es pot entendre com una extensió de l'hàbitat en el sentit que l'hospitalitat, la comoditat o el confort són valors en els quals es reconeix. Són espais interiors que porten la identitat de qui els promou, però que busquen generar en qui els visita o els usa la sensació de pertinença, la sensació d'un nosaltres, són objectes que

TNK FLEX, cadira d'oficina dissenyada per Marcelo Alegre per a ACTIU.

busquen facilitar aquest “estar junts” treballant, menjant, esperant, descansant.

Però, a més, aquests objectes han de ser usats moltes vegades per molts i mantindre'n la presència sense deteriorar-se. Aquests objectes serveixen també

per a crear l'attrezzo, l'escenografia en la qual la vida fora de casa transcorre dotant d'identitat diferenciadora els espais, però servint als usos que organitzen aquests espais. Aquesta tensió entre la funció de signe i la funció d'ús que tenen és en aquest territori molt més evident.

Són objectes que es mostren pròxims però que han de respondre a les exigències de la funció: el mobiliari específic i el mobiliari auxiliar a l'oficina o al restaurant solen ser molt diferents. El mateix ocorre amb els objectes que ens donen serveis, com les màquines de sucs, per exemple, que concilien l'exigència funcional amb l'amabilitat en l'ús i la seguretat en el maneig.

3. ELS OBJECTES PER A ESTAR EN L'ESPAI PÚBLIC (el carrer / la plaça / el parc)

Hi ha una altra part de l'espai públic en la qual estem a soles entre molts, passejant o circulant, però amb aquesta sensació de soledats reunides que dona el carrer, la plaça o el parc, espais en els quals ens ajuntem amb altres, però sense sentir que formem un nosaltres.

Són objectes que ens serveixen per a circular, per a protegir, per a cuidar, per a portar, per a subratllar la nostra individualitat i també per a estar de pas.

4. PECES CLAU

Aquest espai reuneix una selecció d'objectes que en aquests últims deu anys han marcat un abans i un després en el disseny de producte. Siga perquè han generat una nova tipologia d'objectes, siga perquè han reinterpretat un problema de disseny i han obert nous camins o perquè han generat noves tendències.

En aquest espai s'entrecreuen objectes que provenen dels territoris diferents que configuren el disseny de producte:

MAHÉ, cobreteria
dissenyada per Santiago
Sevillano per a ETERNUM.

Col·lecció WEAVE,
dissenyada per Vicent
Martínez per a POINT.

el territori d'allò particular i privat, el territori d'objectes per a l'espera, l'atenció o el treball, i, finalment, el territori d'objectes per a estar en l'espai públic. Però tots tenen en comú que obrin noves vies per al disseny de producte.

5. FORA DE SÈRIE

Ací ens trobem amb peces que formen part de sèries molt curtes o que són peces úniques en les quals prima, més que la funció d'ús, el caràcter de sèrie curta o peça única. Són peces molt heterogènies entre si que se situen en les zones frontereres del disseny de producte, l'espai en el qual el disseny de producte s'aproxima a

l'artesania per l'elevat procés manual i de destresa, però que es mantenen dins del disseny pel concepte que les sosté.

6. ELS NOVÍSSIMS

En disseny, allò que és nou és un imperatiu, una exigència irrenunciable. Aquesta exposició recull treballs de quatre generacions de dissenyadors, tots orientats per aquesta exigència de crear una cosa nova.

No obstant això, hem volgut donar visibilitat a la generació més jove amb aquest espai propi, en el qual hem reunit una àmplia selecció de joves dissenyadors d'estils i orientacions molt diferents.

Aquest espai és, alhora, una aposta pel futur del disseny de producte valencià i un espai per al diàleg obert amb els dissenyadors de les generacions precedents.

És també un homenatge al gest que va tindre Josep Maria Castellet en 1970 quan va titular així la seua antologia de joves poetes.

El temps donarà compte del valor de la selecció realitzada.

El fet que l'exposició siga a la seu de l'IVAM a Alcoi permet retre un homenatge a aquesta ciutat, que va ser un dels focus de la Revolució Industrial a Espanya a la fi del segle XIX, així com a les comarques de l'interior alacantí, que han mantingut viva fins ara una gran tradició d'empreses productives i innovadores amb un fort esperit exportador en un món global, i que han fet del disseny un instrument fonamental del seu èxit.

BIEL, paperera
dissenyada per Ximo
Roca per a MADE
DESING BARCELONA.

Dimecres* - Dissabte

11.00 - 14.00h

17.00 - 20.00h

Diumenge i festius

11.00 - 14.00h

*dimecres al matí només visites
escolars concertades

#IVAMdisseny

Llum Canelobre, dissenyada per **Mariví Calvo** per a LZF Lamps.

IMATGE PORTADA

Banc **INTERSECCIONES**,

dissenyat per **Ramón Esteve**

per a **NERINEA**.

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

TOTS
A UNA
veu

IVAM

Patrocina:

